

Разговор с РАДКА ДИМОВА ДЕНЧЕВА, жена на роден брат на бащата на Д. Димов – Тотю Димов Денчев

На ръст и по външност Д. Димов приличал много на мъжа и, но бил по-светъл, като баща си, който бил най-светъл от братята.

Свекър и бил кожар. Семейството му идва да живее в София през 1896-7 година. Преди да настани семейството си в София дядото на Димов идвал няколко пъти в столицата и се връщал в Габрово пеша. Табахната му била в Подуене.

Най-големият брат ГЕОРГИ не искал да учи, взел занаята на баща си, работил при частници в Подуене и там се пенсионира. Бил много честен и трудолюбив.

ТОТЮ бил слабо момченце. Бащата имал желание да го изучи. Затова, когато завършил 5 /?/ кл. баща му отишъл при свой махленец от Габрово, генерал, с молба да го приемат /заедно със сина на леля му по майка/ във Военното училище. Като го видял, генералът казал, че е много слабичък за военна служба. Но бащата настоял – щял да заякне на царската трапеза.

ДЯНКО завършил машинното военно училище във Варна. Искал да стане инженер, но баща му нямал пари да го издържа. Постъпил на работа като машинист в Пловдив, *преди 100. преди да се пенсионира* но *преди 100. преди да се пенсионира* скоро го направили контролор. *машина* И до сега живее в Пловдив. Той е единственият останал жив от братята. *сега е на* Бил на 83 години.

ИВАН, нейният мъж, е най-малък от братята. Роден е през 1893г. Завършил Първа мъжка г-ия – класически отдел. Тогава още написал някаква поема. Когато Тотю отива в къщи, майка му накарала Иван да му я прочете. Иван бил артистична натура. Издикламирал поемата с такъв патос, че Тотю бил трогнат. Той казал: "моли бог да ме върне ^α жив и здрав от фронта и ще те издържа да завършиш театрално училище в Москва". Но не се завръща от фронта и Иван, след като завършва гимназия през 1912г. /това бил последния някогашен седмокласен випуск/, постъпва на работа в София. *при Б. Д. М. Кичовски.*

Когато след смъртта на Тотю Беса се омъжва за Р. Генов, тя подава заявление да се прехвърли пенсията, която получава за него на майка му. Майката получавала тази пенсия от 700 лева.

Ато ерген Тотю пращал всеки месец по 80 ^{лв.} на родителите си. Толкова изпращал ^{сина} *на леля му по майка, който също станал офицер, оженил се и умрял малко преди да му се роди дете от отравяне на кръвта, поради задържане продължително време на урината в организма.*

мъжът на лелята